

מ"ת 40450/02/16 - מדינת ישראל נגד ש נ

בית משפט השלום בבאר שבע

16 מרץ 2016

מ"ת 40450-02-16 מדינת ישראל נ' נימה(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן והמתמחה יואל עשור

נגד

המשיב

ש נ (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יפתח רפאלי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת על רקע כתב האישום המייחס לו עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים.

1. על פי העובדות בכתב האישום, הנאשם וגב' צ ק ק (להלן: **המתלוננת**) בני זוג 4.5 שנים עובר לאירוע, המתלוננת עובדת ומתגוררת בעיר אופקים והמשיב מתגורר ומועסק בקיבוץ סיפה והם נפגשים מדי זמן.

בתאריך 16.2.2016 בסמוך לשעה 22:15 עת שהו השניים בדירתו של המשיב בקיבוץ, התגלע ויכוח ביניהם, במהלכו תקף המשיב את המתלוננת בכך שדחף אותה אל מחוץ לדירה, תוך שהוא מקלל ומגדף אותה. מיד ובסמוך הרים פטיש ואיים עליה כי יפגע בה בכך שאמר "**את לא הולכת אני יהרוג אותך**".

2. ב"כ המשיב טען לכרסום משמעותי בראיות. אשר לעבירת התקיפה טען כי אין כל ראיה לבסס עבירה זו, וכי המתלוננת בהודעותיה במשטרה מדברת אך ורק על איומים שהפנה כלפיה המשיב, תוך שצינה שהיא כועסת על המשיב שלא הרבה בכבוד. בנוסף, הפנה לעימות שנערך בין השניים במהלכו מודה המתלוננת כי תקפה את המשיב באמצעות מקל מטאטא ולא מזכירה או מעלה כל טענה לתקיפתה.

אשר לעבירת האיומים, טען כי נכון שהמשיב הרים פטיש, אולם לא הניף אותו כלפי המתלוננת ולא התכוון לפגוע בה בכל מקרה וכי לא הפנה כל אמירה מאיימת כלפי המתלוננת.

3. ב"כ המבקשת חזרה על בקשתה, ציינה כי המשיב עצמו מסר שאכן הניף את הפטיש לעבר המתלוננת תוך שהסביר שהמתלוננת לא הפסיקה לדבר וזה עצבן אותו. טענה למסוכנות המשיב ולחשש מפני הימלטות מהדין בהינתן כי זה תכנן לעזוב את הארץ ביום האירוע.

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה לא מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירת התקיפה, מצאתי ראיות לכאורה לעבירת האיומים.

מחומר החקירה עולה כי המתלוננת והמשיב מנהלים זוגיות משך תקופה ממושכת, אם כי נפגשים אחת לחודש בעת חופשתה של המתלוננת ממקום עבודתה באופקים, שם היא גם מתגוררת. המתלוננת נוסעת לקיבוץ סופה, מקום עבודתו ומגוריו של המשיב.

ביום האירוע, ערב חזרתו של המשיב לנפאל, נסעה המתלוננת בשעת ערב לדירתו בקיבוץ. במהלך ביקורה, נפל ויכוח בין השניים שעניינו בשאלת המתלוננת לגבי מכשיר הנייד של המשיב, הוויכוח גלש לדברי המתלוננת לקללות ובתוך כך אמר לה המשיב **"הוא אמר לי אני יהרוג אותך והוא בא עם פטיש וקילל אותי"** (ראה הודעתה מיום 17.2.16 שעה 00:33).

בהמשך הודעתה, לשאלת החוקר האם המשיב תקף אותה פיזית, ענתה המתלוננת **"היום לא, אבל לפני 3-4 חודשים הוא הרביץ לי והוא שבר את הידיים שלי"** (ע' 1 ש' 14).

בהודעתה השנייה מיום 17.2.16 חזרה המתלוננת על עיקרי תלונתה **"ואחר כך אמר לי את לא הולכת אני יהרוג אותך... הוא לקח את הפטיש שהיה לו בחדר שלו והוא רצה להרביץ לי עם הפטיש"**, ובהמשך, לשאלת החוקר האם המשיב היכה אותה, ענתה המתלוננת **"אתמול הוא לא נתן לי מכות, הוא היה עצבני הוא רצה לתת לי מכות ואני יצאתי בחוץ"** (ע' 2 ש' 46). כאשר שואל אותה השוטר לגבי אירוע קודם לפיו היכה אותה המשיב לפני כ 3-4 חודשים, העידה המתלוננת **"הוא לא עשה את זה בכוונה, הוא רצה לקחת את המטען מהיד שלי. אני סובבתי את החוט של המטען על יד ימין שלי והוא משך את החוט וככה כאבה לי היד"** (ע' 3 ש' 55-56).

המשיב בהודעתו מיום 17.2.16, מודה שהרים את הפטיש תוך שהוא מסביר שעשה כך משום שכעס על המתלוננת **"אני רק הרמתי את הפטיש בגלל שהיא הרבה מדברת ואני כעסתי"** (ע' 2 ש' 37) אם כי הכחיש כי איים על המתלוננת שיהרוג אותה **"אני לא אמרתי לה שאני יהרוג אותה ואני לא יודע למה היא אמרה שאני אמרתי דבר כזה ואני גם לא נגעתי בה"** (ע' 3 ש' 53). בהמשך, לכשנשאל על האירוע בו נפגעה המתלוננת בידיה ושאיירע לפני מס' חודשים, מסר כי הדבר קרה שלא במתכוון, הוא משך את כבל המטען שהיה בידיה של המתלוננת והסתובבה לה היד. לטענתו הדבר אירע במהלך ניסיונו לקחת את המטען של הטלפון על מנת להטעין את הטלפון, ולשאלת החוקר מה קרה למתלוננת השיב **"היא נתנה לי מכה עם המטאטא בגב זה היה לפני כמה זמן"** (ע' 3 ש' 71).

דברים דומים עולים גם מהעיומות שנערך בין השניים, המתלוננת חוזרת על כך שהמשיב הניף פטיש לעברה ואיים להרוג אותה, המשיב השיב כי אכן הרים את הפטיש אך לא איים על המתלוננת.

מן המקובץ לעיל נמצא קיומן של ראיות לכאורה לעבירת האיומים המיוחסת למשיב, אשר לעבירת התקיפה בנסיבות מחמירות, לא מצאתי בחומר החקירה ולו ראשית ראיה לעבירה זו. אין בהודעות המתלוננת ואין בעימות כל טענה כי המשיב תקף אותה ביום האירוע וכפי המיוחס לו בכתב האישום. ההפך הוא הנכון, המתלוננת מוסרת בפה מלא כי המשיב לא תקף אותה ביום האירוע.

5. משמצאתי קיומן של ראיות לכאורה בעבירת האיומים, קמה עילת מעצר סטטוטורית ויש לבחון את עצמתה. המדובר בעבירת איומים שאינה ברף הגבוה של עבירות מסוג זה, גם ברקע בו נאמרו הדברים אין ללמד על סכסוך עמוק בין המשיב והמתלוננת, כזה הנובע ונוגע בנושאים מהותיים בחייהם הקשורים לזוגיות שביניהם. המדובר בזוג שמתראה אחת לחודש לערך, כשכל אחד מתגורר ועובד במקום אחר, זו באופקים וזה במועד הרלוונטי בקיבוץ סופה.

נקודות החיכוך ביניהם כמעט ולא קיימות, לא מבחינה פיזית ולא מבחינה מהותית, שהרי אלה לא חולקים ביניהם רכוש, ילדים משותפים ועניינים אחרים הקשורים בדרך כלל בזוגיות. מכאן, רמת הסיכון ל"התלקחות" בין השניים היא נמוכה וככל שנשקף סיכון מהמשיב כלפי המתלוננת, הרי זה בעצמה נמוכה וניתן לאיינו או לפחות להפחיתו במידה משמעותית בהרחקה של המשיב מהמתלוננת.

אשר לחשש להימלטות מן הדין כפי טענת ב"כ המבקשת, ניתן יהיה להבטיח התייצבות המשיב לדיונים שיתקיימו בעניינו, בהפקדת ערבויות מתאימות.

לאור כלל האמור, סבורתני כי במקרה דנן יש להורות על שחרורו של המשיב בתנאים המגבילים הבאים:

- א. המשיב ישהה ביישוב אלון שבות תחת פיקוחו של מר SHERPA PASANG NURBU מס' דרכון 07542187 ונאסר עליו להיכנס לעיר אופקים;
- ב. נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלוננת בין במישרין ובין בעקיפין. למפקח ולמשיב הובהר כי אין לאפשר כל מפגש בין המתלוננת למשיב, ככל שזו תבחר להגיע למקום שהותו של המשיב;
- ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו וזאת בליווי המפקח;
- ד. הפקדה בסך 5,000 ₪;
- ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של הערבה הנ"ל בסך 15,000 ₪ כל אחת;

לא יעמוד בתנאי השחרור, יעצר ויובא בפניי בתוך 48 שעות.

על ב"כ המשיב לחזור ולהבהיר למשיב ולערב שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

למשיב הודע בדבר מועד הדיון בהליך העיקרי הקבוע בפני כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גונן ליום 30.3.2016 בשעה 14:00 וכי עליו להתייצב בליווי המפקח.

**ניתנה והודעה היום ו' אדר ב' תשע"ו,
16/03/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**